

mr.dr.ir. J.W. Meewisse,
dr.ir. M. van der Vlugt,
ir. S. el Bouazzaoui,
ir. M.F. Hoedemaker, secretaris.

Octrooicentrum Nederland,
onderdeel van
Rijksdienst voor
Ondernemend Nederland
Octrooien, Valorisatie en
Sectoren

Prinses Beatrixlaan 2
2595 AL Den Haag
Postbus 10366
2501 HJ Den Haag
www.rvo.nl/octrooien

ING Bank
IBAN: NL41INGB0705001296
BIC/Swift: INGBNL2A

Onze referentie
ORE/2020794/L169

Datum : 14 september 2022

Betreft : Advies ex artikel 84 Rijsoctrooiwet 1995 inzake NL octrooi 2020794

Verzoek(st)er : T. Stolze Installatietechniek B.V. te Maasdijk

Gemachtigde : ir. C.H. van Balen en ir. P. van Ginneken

Octrooihoud(st)er : Gebr. Geers B.V. te 's Gravenzande

Gemachtigde : ir. P.J. Hylarides

1. Het geding

T. Stolze Installatietechniek B.V. (hierna: verzoekster) heeft op 30 maart 2022 een verzoekschrift met bijlagen ingediend bij Octrooicentrum Nederland, met het
5 verzoek om een advies volgens artikel 84 van de Rijsoctrooiwet 1995 (hierna: Row 1995) uit te brengen omtrent de toepasselijkheid van de in artikel 75 lid 1 Row 1995 genoemde nietigheidsgronden op het Nederlands octrooi 2020794 (hierna: het octrooi).

In reactie hierop heeft Gebr. Geers B.V. (hierna: octrooihoudster) op 12 mei 2022
10 een verweerschrift met een hulpverzoek ingediend.

Op 2 juni 2022 heeft verzoekster haar verzoekschrift aangevuld met bezwaren tegen het hulpverzoek met bijlagen.

In reactie hierop heeft octrooihoudster op 16 juni 2022 een aanvullend verweerschrift ingediend.

15 Tijdens de hoorzitting van Octrooicentrum Nederland op 24 juni 2022 hebben partijen hun standpunt nader doen bepleiten bij monde van hun octrooigemachtigde. De octrooigemachtigden van verzoekster, de heer ir. K. van Balen en de heer ir. P. van Ginneken (octrooigemachtigde), waren hierbij vergezeld door mevrouw mr. M. van den Horst (advocaat), de heer G. Voute en mevrouw Y.
20 van Eck (T. Stolze Installatietechniek B.V.).

De octrooigemachtigde van octrooihoudster, de heer ir. P. Hylarides, was hierbij vergezeld door de heer A. van Rooij MSc (octrooigemachtigde in opleiding), de heer mr. M. Rijdsijk en de heer mr. D. Colenbrander (Arnold & Siedsma) en dhr. B. Geers (Gebr. Geers B.V.)

Verzoekster heeft ter zitting een exemplaar van haar pleitnota overgelegd.
De inhoud van de hiervoor genoemde stukken dient als hier ingelast te worden
beschouwd.

5 2. De feiten

Gebr. Geers B.V. is rechthebbende op het Nederlandse octrooi 2020794 voor een
'elektrische hoofdleiding met aftakking', welk op 28 oktober 2019 voor de duur
van twintig jaren is verleend op een aanvraag ingediend op 19 april 2018. Op 7 juli
2021 is het octrooi beperkt door inschrijving van een akte van gedeeltelijke
afstand.

Na de gedeeltelijke afstand omvat het octrooi 34 conclusies, waarvan 2
onafhankelijke conclusies.

Conclusie 1 is een werkwijze conclusie en luidt als volgt:

Werkwijze voor het voorzien van een meeraderige elektriciteitshoofdleiding (1)

*van ten minste een meeraderige elektriciteitsaftakleiding (11), waarbij de
elektrische hoofdleiding (1) en de elektriciteitsaftakleiding (11) elk meerdere
aders (5, 15) met een om de aders aangebrachte gemeenschappelijke isolerende
leidingmantel (3) omvatten en waarbij elk van de aders (5, 15) ten minste een
elektrisch geleidende aderkern (6, 16) met een daaromheen aangebrachte
isolerende adermantel (7, 17) omvat, de werkwijze omvattende:*

- het verwijderen van een deel van de leidingmantel (3) van de
elektrische hoofdleiding (1) voor het gedeeltelijk blootleggen van de zich
daarin uitstrekkende aders (5);*
- het verwijderen van een deel van de adermantel (7) van twee of meer van
de blootgelegde aders (6) van de elektriciteitshoofdleiding (1) voor het
blootleggen van de bijbehorende elektrisch geleidende aderkernen (6);*
- het verwijderen van een deel van de adermantels (17) van twee of meer
aders (15) van een elektriciteitsaftakleiding (11) voor het blootleggen van
de aderkernen (16) van deze aders (15);*
- het direct bevestigen van elk van de blootgelegde aderkernen (16) van de
elektriciteitsaftakleiding (11) aan corresponderende blootgelegde
aderkernen (6) van de elektriciteitshoofdleiding (1);*
- het aanbrengen van isolerend beschermingsmateriaal (21) door het
plaatselijk vormen van een massieve huls (22) rondom het geheel van de
elektrische hoofdleiding (1) en elektriciteitsaftakleiding (11) ter plaatse
van de aansluiting van de elektriciteitsaftakleiding (11) op de
elektrische hoofdleiding (1), waarbij het aanbrengen omvat het zodanig*

rondom het geheel van elektriciteitsaftakleiding (11) en elektriciteitshoofdleiding (1) aanbrengen en vervolgens laten uitharden van een hoeveelheid plastisch gemaakt kunststof beschermingsmateriaal (21) dat elk van de blootgestelde aders (6) van de
5 elektriciteitshoofdleiding (1) en elk van de blootgestelde aders (16) van de elektriciteitsaftakleiding (11) geheel door het kunststof beschermingsmateriaal (21) omgeven wordt.

De conclusies 2 t/m 17 zijn direct of indirect afhankelijk van conclusie 1.

Conclusie 18 is een inrichtingsconclusie, welke als volgt luidt:

10 Inrichting omvattende een elektriciteitshoofdleiding (1) en ten minste een daaraan voorziene elektriciteitsaftakleiding, (11), waarbij de elektriciteitshoofdleiding en de elektriciteitsaftakleiding elk meerdere aders (5,15) met een om de aders
aangebrachte gemeenschappelijke isolerende leidingmantel (3, 13) omvatten en waarbij elk van de aders ten minste een elektrisch geleidende aderkern (6, 16)
15 met een daaromheen aangebrachte isolerende adermantel (7, 17) omvat, waarbij een deel van de leidingmantel (3) van de elektriciteitshoofdleiding (1) verwijderd is voor het gedeeltelijk blootleggen van de zich daarin uitstreckende aders (5), een deel van de adermantel (7) van twee of meer van de blootgelegde aders (5) van de elektriciteitshoofdleiding (1) verwijderd is voor het blootleggen van de
20 bijbehorende elektrisch geleidende aderkernen (6), een en deel van de adermantels (17) van twee of meer aders (15) van een elektriciteitsaftakleiding (11) verwijderd is voor het blootleggen van de aderkernen (16) van deze aders, (15), en waarbij elk van de blootgelegde aderkernen (16) van de elektriciteitsaftakleiding (11) direct bevestigd is aan corresponderende
25 blootgelegde aderkernen (6) van de elektriciteitshoofdleiding en (1), waarbij een hoeveelheid isolerend plastisch kunststof beschermingsmateriaal (21) rondom het geheel van de elektriciteitshoofdleiding (1) en elektriciteitsaftakleiding (11) ter plaatse van de aansluiting van de elektriciteitsaftakleiding (11) op de elektriciteitshoofdleiding (1) aangebracht en uitgehard is, en het kunststof
30 beschermingsmateriaal (21) zodanig rondom het geheel van elektriciteitsaftakleiding (11) en elektriciteitshoofdleiding (1) is aangebracht en vervolgens is uitgehard dat elk van de blootgestelde aders (5) van de elektriciteitshoofdleiding (1) en elk van de blootgestelde aders (15) van de elektriciteitsaftakleiding (11) geheel door het kunststof beschermingsmateriaal
35 (21) omgeven wordt.

De conclusies 19 t/m 34 zijn direct of indirect afhankelijk van conclusie 18.

Het door octrooihouder ingediende hulpverzoek omvat 24 conclusies, waarvan 2

onafhankelijke conclusies.

Conclusie 1 van het hulpverzoek is een werkwijze conclusie en luidt:

Werkwijze voor het voorzien van een meeraderige elektriciteitshoofdleiding (1) van ten minste één meeraderige elektriciteitsaftakleiding (11), waarbij de
5 *elektriciteitshoofdleiding (1) en de elektriciteitsaftakleiding (11) elk meerdere aders (5, 15) met een om de aders aangebrachte gemeenschappelijke isolerende leidingmantel (3) omvatten en waarbij elk van de aders (5, 15) ten minste een elektrisch geleidende aderkern (6, 16) met een daaromheen aangebrachte isolerende adermantel (7, 17) omvat, de werkwijze omvattende:*

- 10 • *het verwijderen van een deel van de leidingmantel (3) van de elektriciteitshoofdleiding (1) voor het gedeeltelijk blootleggen van de zich daarin uitstrekkende aders (5);*
- *het verwijderen van een deel van de adermantel (7) van twee of meer van de blootgelegde aders (6) van de elektriciteitshoofdleiding (1) voor het*
15 *blootleggen van de bijbehorende elektrisch geleidende aderkernen (6);*
- *het verwijderen van een deel van de adermantels (17) van twee of meer aders (15) van een elektriciteitsaftakleiding (11) voor het blootleggen van de aderkernen (16) van deze aders (15);*
- *het direct bevestigen van elk van de blootgelegde aderkernen (16) van de*
20 *elektriciteitsaftakleiding (11) aan corresponderende blootgelegde aderkernen (6) van de elektriciteitshoofdleiding (1), waarbij het aan elkaar bevestigen van de aderkernen (5, 15) omvat het door middel van ultrasoonlassen aan elkaar bevestigen daarvan;*
- *het aanbrengen van isolerend beschermingsmateriaal (21) door het*
25 *plaatselijk vormen van een massieve huls (22) rondom het geheel van de elektriciteitshoofdleiding (1) en elektriciteitsaftakleiding (11) ter plaatse van de aansluiting van de elektriciteitsaftakleiding (11) op de elektriciteitshoofdleiding (1), waarbij het aanbrengen omvat het zodanig rondom het geheel van elektriciteitsaftakleiding (11) en*
30 *elektriciteitshoofdleiding (1) aanbrengen en vervolgens laten uitharden van een hoeveelheid plastisch gemaakt kunststof beschermingsmateriaal (21) dat elk van de blootgestelde aders (6) van de elektriciteitshoofdleiding (1) en elk van de blootgestelde aders (16) van de elektriciteitsaftakleiding (11) geheel door het kunststof*
35 *beschermingsmateriaal (21) omgeven wordt.*

De conclusies 2 t/m 12 zijn direct of indirect afhankelijk van conclusie 1.

Conclusie 13 is een inrichtingsconclusie, welke als volgt luidt:

*Inrichting omvattende een elektriciteitshoofdleiding (1) en ten minste een daaraan
voorziene elektriciteitsaftakleiding (11), waarbij de elektriciteitshoofdleiding en de
electriciteitsaftakleiding elk meerdere aders (5,15) met een om de aders*

5 *aangebrachte gemeenschappelijke isolerende leidingmantel (3, 13) omvatten en
waarbij elk van de aders ten minste een elektrisch geleidende aderkern (6, 16)
met een daaromheen aangebrachte isolerende adermantel (7, 17) omvat, waarbij
een deel van de leidingmantel (3) van de elektriciteitshoofdleiding (1) verwijderd
is voor het gedeeltelijk blootleggen van de zich daarin uitstreckende aders (5), een*
10 *deel van de adermantel (7) van twee of meer van de blootgelegde aders (5) van
de elektriciteitshoofdleiding (1) verwijderd is voor het blootleggen van de
bijbehorende elektrisch geleidende aderkernen (6), en deel van de adermantels
(17) van twee of meer aders (15) van een elektriciteitsaftakleiding (11) verwijderd
is voor het blootleggen van de aderkernen (16) van deze aders (15), en waarbij elk*
15 *van de blootgelegde aderkernen (16) van de elektriciteitsaftakleiding (11) direct
bevestigd is aan corresponderende blootgelegde aderkernen (6) van de
electriciteitshoofdleiding (1), waarbij de aderkernen (16) met een ultrasoonlas aan
elkaar bevestigd zijn, waarbij een hoeveelheid isolerend plastisch kunststof
beschermingsmateriaal (21) rondom het geheel van de elektriciteitshoofdleiding*
20 *(1) en elektriciteitsaftakleiding (11) ter plaatse van de aansluiting van de
electriciteitsaftakleiding (11) op de elektriciteitshoofdleiding (1) aangebracht en
uitgehard is, en het kunststof beschermingsmateriaal (21) zodanig rondom het
geheel van elektriciteitsaftakleiding (11) en elektriciteitshoofdleiding (1) is
aangebracht en vervolgens is uitgehard dat elk van de blootgestelde aders (5) van*
25 *de elektriciteitshoofdleiding (1) en elk van de blootgestelde aders (15) van de
electriciteitsaftakleiding (11) geheel door het kunststof beschermingsmateriaal
(21) omgeven wordt, waarbij aders over de gehele blootgestelde lengte (20) van
de aderkern (6, 16) alsmede over het uiteinde van de adermantel (7, 17) door
kunststof beschermingsmateriaal (21) omgeven worden, waarbij tevens de*
30 *uiteinden van de leidingmantel (3) aan weerszijden van de blootgestelde
aderkernen (6,16) door kunststof beschermingsmateriaal (21) omgeven worden,
en waarbij het kunststof beschermingsmateriaal (21) de blootgestelde aderkernen
(6, 16), de uiteinden van de adermantels (7, 17) en de uiteinden van de
leidingmantel (3) geheel en nauwsluitend omgeeft.*

35 De conclusies 14 t/m 24 zijn direct of indirect afhankelijk van conclusie 13.

3. De nietigheidsbezwaren van verzoekster

Verzoekster heeft in haar verzoekschrift gesteld dat het gehele octrooi ongeldig dient te worden verklaard wegens gebrek aan nieuwheid en/of inventiviteit. Ter onderbouwing van haar bezwaren heeft verzoekster de volgende publicaties

5 aangevoerd:

- D1: de Europese octrooiaanvraag EP 1744403 A1
- D2: de Amerikaanse octrooiaanvraag US 2015/0114711 A1
- D3: de Amerikaanse octrooiaanvraag US 2018/0248306 A1
- D4: het Amerikaanse octrooi US 5168124
- 10 • D5: het Amerikaanse octrooi US 2933550
- D6: de Japanse octrooipublicatie JP 2017-17030A
- D6A: Engelse vertaling van JP 2017-17030A
- D7: de Koreaanse octrooipublicatie KR 2016-0007055 A
- D7A: Engelse vertaling van KR 2016-0007055 A
- 15 • D8: het Britse octrooi GB 618078
- D9: Artikel Sonobond website <http://www.sonobondultrasonics.com>
- D9A. Eerdere versie D9, via "internet archive"

In haar aanvullende verzoek verwijst verzoekster bovendien nog naar:

- D10A: Foto 'Ring Terminal'
- 20 • D10B: Technische tekening 'Ring Terminal'
- D10C en D10D: E-mails aan Stolze

Octrooicentrum Nederland merkt op dat in geval van D3, verzoekster kennelijk de internationale octrooipublicatie WO 2017/032762 A bedoeld heeft, aangezien deze geciteerd is in het nieuwheidsrapport en de Amerikaanse octrooipublicatie

25 gepubliceerd werd na de indieningsdatum van het octrooi.

Naast voornoemde publicaties heeft verzoekster onder verwijzing naar diverse pagina's van wikipedia, youtube filmpjes, handboeken en websites een beschrijving gegeven van de stand van de techniek op het gebied van

30 verbindingstechnieken, waaronder ultrasoon lassen, solderen en splicen; op het gebied van isolatietechnieken, waaronder spuitgieten en het gebruik van een aftakmof gevuld met hars of gel; en op het gebied van kabelaftakkingen in de tuinbouw, waarin zij met name het 'Stolze SLS-H product' heeft omschreven.

35 Verzoekster betoogt in algemene zin dat het octrooi door uit te gaan van een kabelverbinding waarbij gebruik gemaakt wordt van een Scotlock™ verbinding niet uit gaat van de meest nabije stand van de techniek voor het beoordelen van de conclusies van het octrooi. De beschreven vernieuwingen van het verkrijgen van

een directe verbinding en het afwerken met een massieve huls waren volgens verzoekster niets nieuws op de indieningsdatum. Verzoekster voert aan dat ook als uitgegaan wordt van het Stolze SLS-H product, het octrooi verbeteringen voorstelt, maar octrooihouder niet de eerste ter wereld was die deze verbeteringen

5 bedacht.

Verzoekster wijst er op dat het nieuwheidsrapport alle conclusies van de aanvraag zoals ingediend niet nieuw of niet inventief achtte ten opzichte van elk van de documenten D1 t/m D4. De conclusies na de akte van afstand zijn gebaseerd op de materie van de oorspronkelijke conclusies 3, 5 en 17, waarmee verzoekster het negatieve oordeel van de schriftelijke opinie eveneens van toepassing acht op de geldende conclusies.

10

Verzoekster acht D5 nieuwheidsbezwarend ten aanzien van werkwijze conclusies 1 t/m 8 van het octrooi. Verzoekster betoogt dat D5 alle maatregelen van conclusie 1 van het octrooi openbaart. Volgens verzoekster toont figuur 4 duidelijk een meeraderige elektriciteitshoofdleiding en een meeraderige elektriciteitsaftakleiding waarbij ter hoogte van referencijfer '32' een voorbeeld gegeven wordt hoe een ader van een aftakleiding aan een ader van een hoofdleiding is bevestigd. Verzoekster bespreekt daarbij de verschillende passages waar in D5 wordt uitgelegd hoe een dergelijke aftakleiding gemaakt kan worden en hoe deze voorzien wordt van een massieve huls. D5 openbaart volgens verzoekster voorts alle maatregelen van conclusies 2 t/m 8.

15

20

Van conclusie 9 stelt verzoekster dat deze niet inventief is in het licht van D5 en de algemene kennis van de vakman of in het licht van D5 gecombineerd met D9. Ultrasoonlassen, zo betoogt verzoekster, is een algemeen bekend alternatief voor solderen. Dat deze techniek niet in D5 wordt genoemd komt omdat ultrasoonlassen bij de indiening van D5 nog uitgevonden moest worden.

25

30

Verzoekster acht D5 eveneens nieuwheidsbezwarend ten aanzien van werkwijze conclusies 10 t/m 17 van het octrooi. Van conclusie 10 stelt verzoekster dat deze niet nieuw is in het licht van D5 dan wel niet het resultaat is van uitvinderswerkzaamheid, aangezien het voor de vakman een zeer triviale maatregel is om een contactoppervlak van minimaal 0,6 mm² te kiezen. Conclusie 11 is volgens verzoekster niet nieuw, omdat deze impliciet bekend is vanwege figuur 4 in D5.

35

Ook de maatregelen van conclusies 12 t/m 17 zijn bekend uit D5.

Verzoekster stelt voorts dat aangezien conclusies 18 t/m 34 effectief een inrichting beschrijven die verkregen wordt door het uitvoeren van de werkwijze van conclusies 1 t/m 17, de argumenten gebaseerd op D5 tegen conclusies 1 t/m 17 *mutatis mutandis* ook voor conclusies 18 t/m 34 gelden. Ten aanzien van conclusie 5 34 voert verzoekster aan dat het triviaal is dat elektriciteitsleidingen gebruikt worden voor verlichtingssystemen en verwijst daarbij nog naar het Stolze SLS-H product.

Ten aanzien van D6 en D7 stelt verzoekster dat geen van de conclusies op 10 uitvinderswerkzaamheid berust. In het geval van D6 bespreekt verzoekster dat daaruit weliswaar niet bekend is dat de elektriciteitsleidingen meerdere draden hebben en daaromheen een gezamenlijke leidingmantel is aangebracht, maar dat dit verschil niet tot een inventieve stap leidt. Volgens verzoekster berusten 15 conclusies 2 t/m 17 niet op uitvinderswerkzaamheid, hetzij doordat de kenmerken op zich bekend zijn uit D6, hetzij doordat deze direct volgen uit de algemene vakkennis. Bij conclusies 11 en 12 maakt verzoekster een combinatie met het Stolze SLS-H product, om aan te tonen dat deze conclusies niet inventief zijn. Uit D7 acht verzoekster niet bekend dat er een isolerende leidingmantel is 20 aangebracht om hoofdleiding en aftakleiding. Verzoekster stelt echter dat de mantel in D7 niet getekend is om het proces van verbinden en isoleren duidelijker te maken, aangezien een leidingmantel een standaarddeel is van zo'n beetje elke kabel die te verkrijgen is.

Daarmee acht verzoekster het triviaal om verschillende leidingen te bundelen in een gezamenlijke mantel, waarvoor verzoekster eveneens verwijst naar het Stolze 25 SLS-H product. Ten aanzien van conclusies 2 – 17 stelt verzoekster dat deze niet inventief zijn omdat ze of op zich bekend zijn uit D7 of direct volgen uit de algemene vakkennis. Voorts worden D8 en D9 door verzoekster opgevoerd als secundaire stand van de techniek, om de ongeldigheid van conclusie 5, respectievelijk conclusie 9 aan te tonen.

30 Verzoekster stelt daarnaast nog dat het octrooi uitvinderswerkzaamheid ontbeert ten aanzien van D5 in combinatie met D6 of D7, D6 in combinatie met D5, of D7 in combinatie met D5.

35 Ten aanzien van het hulpverzoek constateert verzoekster dat volgens de onafhankelijke conclusies van het hulpverzoek de directe bevestiging tussen de respectievelijke aderkernen ultrasoon gelast moet zijn en dat nader omschreven is waar de massieve huls precies aangebracht moet zijn. De conclusies zijn geheel gebaseerd op conclusies van het octrooi die niet nieuw of niet inventief geacht

werden, zodat het hulpverzoek volgens verzoekster geen soelaas biedt.

Verzoekster heeft voorts aanvullende argumentatie ingebracht in reactie op het hulpverzoek, waarin zij betoogt dat conclusie 1 van het hulpverzoek niet inventief is in het licht van een combinatie van het Stolze SLS-H product met het product

5 'Ring terminal', zoals bekend is uit publicaties 10A t/m 10D.

Over conclusie 2 van het hulpverzoek stelt verzoekster dat voor de zinsnede "gietvorm met vloeibaar kunststof beschermingsmateriaal" geen dekking is te vinden in de aanvraag zoals deze werd ingediend.

10

4. Het verweer van octrooihoudster

Octrooihoudster weerspreekt in haar verweerschrift gemotiveerd de bezwaren van verzoekster tegen het octrooi.

15 Primair is octrooihoudster van mening dat alle conclusies voldoen aan de eisen van nieuwheid en inventiviteit alsmede voldoen aan de eis van duidelijkheid en volledigheid. Daarbij acht octrooihoudster geen van de documenten D5 t/m D7 de meest nabije stand van de techniek, en zou van het Stolze SLS-H product uitgegaan moeten worden.

20

Octrooihoudster acht conclusie 1 nieuw ten opzichte van D5 omdat nergens in D5 beschreven wordt dat er een aftakleiding aan een hoofdleiding wordt verbonden. Een hoofdleiding volgens octrooihoudster is een doorlopende leiding vanaf welke een of meer aftakkingen gerealiseerd zijn. Octrooihoudster stelt in dit verband dat de doorlopende ader in figuur 4 op punt '32' onmogelijk een hoofdleiding kan zijn vanwege de adaptorbuis '21' die noodzakelijk is voor de werkwijze beschreven in D5. Deze adaptorbuis zou volgens octrooihoudster over de leiding moeten worden geschoven, wat niet goed mogelijk is zonder de aders te onderbreken en opnieuw te verbinden.

25

30 Daarnaast is er volgens octrooihoudster in D5 geen sprake van een massieve huls, aangezien er nog lucht aanwezig is in de mal na het ingieten van de vloeibare 'plastisol' samenstelling. Verzoekster wijst daarbij op het witte deel dat zich in figuur 4 in de kabeleindes binnen de kabelhoes '16' rond de draden '15' bevindt, waar geen 'mass 25' aanwezig is. Daarnaast bestrijdt octrooihoudster dat uit D5 het verwijderen van originele isolatie bekend zou zijn in relatie tot het vormen van een aftakking. Ten slotte wijst octrooihoudster er op dat slechts één aderkern getoond wordt in figuur 4, en voorts slechts doorlopende aders te zien zijn,

35

waardoor het uit D5 niet bekend is om twee of meer aders van een leiding met die van een andere leiding te verbinden.

5 Voorts licht octrooihoudster toe waarom de kenmerken volgens conclusies 2 t/m 6 en 9 t/m 12 niet bekend zijn uit D5. Ten aanzien van conclusie 9 benoemt octrooihoudster daarbij een aantal voordelen van ultrasoon lassen zoals bedoeld is in het octrooi en stelt daarbij dat D9 deze voordelen van ultrasoon lassen niet benoemt en ook geen aftakleiding toont, zodat er geen enkele motivatie voor de vakman is om te komen tot de combinatie van maatregelen van conclusie 9 van
10 het octrooi.

Ten aanzien van D6 stelt octrooihoudster dat conclusie 1 inderdaad nieuw is. Octrooihoudster acht conclusie 1 ook inventief, omdat de vakman uitgaande van D6 zou komen op drie afzonderlijke aderkernen van een aftakleiding en drie
15 afzonderlijke aderkernen van een hoofdleiding, opgenomen in drie afzonderlijke hulzen. Voor conclusies 4 t/m 6 en 10 t/m 12 beargumenteert octrooihoudster waarom deze niet op zich bekend zijn uit D6.

Daarbij acht octrooihoudster het bezwaar tegen conclusie 11 niet consistent, omdat verzoekster lijkt uit te gaan van het Stolze SLS-H product als meest nabije
20 stand van de techniek en niet van D6. Octrooihoudster acht het bezwaar onvoldoende gemotiveerd.

In verband met D7 benadrukt octrooihoudster dat een gezamenlijke mantel niet wordt beschreven of getoond en gezien de specifieke toepassing gewoonweg niet
25 aanwezig is.

Bezwaren gebaseerd op de verschillende onderlinge combinaties tussen D5, D6 en D7 dienen volgens verzoekster wegens een gebrek aan toelichting verworpen te worden.
30

Secundair stelt octrooihoudster een hulpverzoek voor, waarbij conclusie 1 gebaseerd is op de combinatie van conclusies 1 t/m 5 en 9. Het aanvullende bezwaar daartegen gebaseerd op een combinatie van het Stolze SLS-H product met het 'Ring Terminal' product, acht octrooihoudster buiten de
35 goede procesorde van de adviesprocedure.

De wijziging van conclusie 2 wordt volgens octrooihoudster gedekt door de aanvraag zoals ingediend, waar in de beschrijving het woord 'met' gebruikt wordt.

5. De overwegingen van Octrooi­centrum Nederland

5.1 Conclusie 1 van het octrooi

Verzoekster heeft aangevoerd dat conclusie 1 van het octrooi niet nieuw is ten opzichte van D5. Daarnaast is een nieuwe­heids­be­zwaar gebaseerd op D1 in de
5 procedure door de overeenkomstige toepassing van de bezwaren van het
nieuwe­heids­rapport. Octrooi­centrum bespreekt eerst de deel­ken­merken van
conclusie 1 ten opzichte van D5.

5.1.1 Conclusie 1 ten opzichte van D5

10 Octrooi­centrum Nederland gebruikt in het navolgende de onderverdeling van
conclusie 1 in deel­ken­merken zoals voorgesteld door verzoekster.

*1.1 Werkwijze voor het voorzien van een meeraderige
elektrici­teits­hoofd­leiding (1) van ten minste één meeraderige
elektrici­teits­aftak­leiding (11),*

15

Octrooi­houdster heeft betwist dat D5 betrekking heeft op een
elektrici­teits­hoofd­leiding en een elektrici­teits­aftak­leiding. Alvorens in te kunnen
gaan op de werkwijze gaat Octrooi­centrum na of D5 een meeraderige
elektrici­teits­hoofd­leiding met ten minste één elektrici­teits­aftak­leiding openbaart.

20 Octrooi­centrum Nederland is van oordeel dat de gemiddelde vakman onder een
elektrici­teits­hoofd­leiding een doorlopende leiding verstaat vanaf welke een of
meer aftakkingen gerealiseerd zijn, waarbij de eigenschappen van de hoofd­leiding
niet of nauwelijks worden beïnvloed door de aftakkingen. In het bijzonder betekent
dit dat een hoofd­leiding niet doorgesneden en weer aan elkaar bevestigd mag zijn
25 door middel van een vaste en/of losmaakbare verbinding.

Figuur 1 van D5 toont elektrici­teits­leidingen voorzien van verschillende 'joints'
(`25', `26' en `27'), zie kolom 4, regels 67 – 74. Figuur 1 toont voorts een aantal
andere attributen van de elektrici­teits­leidingen, zoals verbinding `10', elleboog
`28' en steun `30'. Ten minste de leiding die zich uitstrekt tussen `joint 26' en
30 verbinding `10' kan naar oordeel van Octrooi­centrum Nederland worden
aangemerkt als een hoofd­leiding in de zin van het octrooi. De leiding tussen joint
`25' en joint `27' kan daarbij worden aangemerkt als een elektrici­teits­aftak­leiding.
De aftakking, `joint 25', wordt getoond in figuur 4. Octrooi­centrum Nederland is
van oordeel dat de elektrici­teits­leiding tussen `joint 26' en verbinding `10'
35 doorlopend is, omdat de aders getoond in figuren 3 en 4 niet worden onderbroken.
Voorts vermeldt de beschrijving over steun `30', welke getoond wordt in figuur 3,

dat een deel van de mantel ('tubing 16') verwijderd wordt, maar niet dat de aders onderbroken worden, zie kolom 5, regels 27 – 32. Daarbij is het doel van steun '30' het ondersteunen van de leiding in een muur of een andere structuur, zie kolom 5, regels 23 – 27. De vakman die een zo min mogelijk storingsgevoelige leiding nastreeft, begrijpt dat in D5 niet bedoeld is om voor elk steunpunt de leiding volledig door te knippen en weer opnieuw te verbinden. Het argument van octrooihoudster dat aders '15' wel doorgeknipt moeten worden om 'adaptor tubes 21' te kunnen aanbrengen, wordt niet gevolgd door Octrooicentrum Nederland, omdat deze van papier of karton gemaakt worden, zie kolom 3, regels 56 – 59. De gemiddelde vakman zal eenvoudig een cilindervormige buis van karton of papier kunnen vormen om de leiding, zonder daarvoor aders '15' te hoeven doorknippen, zoals verzoekster heeft laten zien ter zitting door het oprollen van een 'post-it'. Logischerwijs zal de vakman bij figuur 4 er ook vanuit gaan dat de daarin getoonde aders '15', waaronder de ader waarmee aftakking '32' geïllustreerd wordt, ook doorlopend zijn. Daarnaast merkt Octrooicentrum Nederland op dat de beschrijving van D5 bij figuur 4 aangeeft dat het maken van elektrische verbindingen of 'splices' optioneel is, door de bewoordingen 'if desired' en 'may be', zie kolom 5, regel 44. De beschrijving van aftakking '32' stelt voorts dat een conductor 'from one branch' wordt verbonden met een conductor 'extending into two other branches', zie kolom 5, regels 49 – 50, waaruit de vakman ook niet opmaakt dat deze laatste conductor doorgeknipt moet worden, temeer niet daar deze verbinding in dezelfde zin wordt afgezet tegen een andere verbinding waar wel sprake is van te verbinden uiteindelijk, zie kolom 5, regels 46 – 48. Het argument van octrooihoudster dat in figuur 4 slechts één aftakking getoond wordt ('32') terwijl de andere aders doorlopend zijn, en er daarmee geen sprake zou zijn van een aftakleiding die aan een hoofdleiding wordt verbonden, wordt evenmin gevolgd. Zoals octrooihoudster ook zelf opmerkt, is figuur 4 een schematische weergave en zijn daarop varianten denkbaar. Zo beschrijft D5 in kolom 5, regels 46 – 54 ook dat verschillende aftakkingen '32' mogelijk zijn binnen een enkele verbinding. Voorts constateert Octrooicentrum Nederland dat conclusie 1 niet vereist dat alle aders van hoofdleiding en aftakleiding bloot gelegd en verbonden worden, maar twee of meer. De eventuele aanwezigheid van aders in D5 waarvan de kernen niet zijn bloot gelegd en verbonden maakt niet dat conclusie 1 nieuw is ten opzichte van D5. Daarmee is Octrooicentrum Nederland van oordeel dat uit D5 een meeraderige elektriciteitshoofdleiding bekend is waarop een meeraderige aftakleiding is aangesloten.

1.1.1 waarbij de elektriciteitshoofdleiding (1) en de elektriciteitsaftakleiding (11) elk meerdere aders (5, 15) met een om de aders aangebrachte

gemeenschappelijke isolerende leidingmantel (3) omvatten en

De elektriciteitshoofdleiding en de elektriciteitsaftakleiding volgens D5 omvatten elk meerdere aders ('conductors 15') met een om de aders aangebrachte

5 gemeenschappelijke leidingmantel ('tubing 16'), zie figuren 2 – 4. Gezien de functie van de mantel en de gebruikte materialen volgens kolom 2, regels 54 – 65, is direct en ondubbelzinnig geopenbaard dat de leidingmantel isolerend is.

10 *1.1.2 waarbij elk van de aders (5, 15) ten minste een elektrisch geleidende aderkern (6, 16) met een daaromheen aangebrachte isolerende adermantel (7, 17) omvat,*

Elk van de aders van D5 omvat een elektrisch geleidende aderkern, het betreft immers een 'conductor'. Daaromheen aangebracht is een isolerende adermantel, 15 omdat het gaat om 'insulated conductors', zie kolom 2, regel 32. Figuren 4 en 5 tonen aansluitingen waarbij de isolatie zichtbaar is gemaakt omdat deze gedeeltelijk verwijderd is, zie in figuur 4 bij aftakking '32' en in figuur 5, de tweede ader van boven. Daarmee openbaart D5 een meeraderige elektriciteitshoofdleiding met een meeraderige elektriciteitsaftakleiding met alle 20 maatregelen van kenmerken 1.1, 1.1.1 en 1.1.2.

Een werkwijze volgens conclusie 1 is bekend uit D5 als de verschillende werkwijze stappen 1.2 t/m 1.6 daaruit bekend zijn.

25 *1.2 het verwijderen van een deel van de leidingmantel (3) van de elektriciteitshoofdleiding (1) voor het gedeeltelijk blootleggen van de zich daarin uitstrekkende aders (5);*

Uit D5 is het verwijderen van een deel van de leidingmantel van de 30 elektriciteitshoofdleiding voor het gedeeltelijk blootleggen van de zich daarin uitstrekkende aders bekend, zie kolom 5, regels 27 – 32, "...removing a section of tubing 16.." waarin dit beschreven wordt voor figuur 3. Op dezelfde wijze is de leidingmantel '16' afwezig in figuur 4, waarmee werkwijzestap 1.2 bekend is uit D5.

35 *1.3 het verwijderen van een deel van de adermantel (7) van twee of meer van de blootgelegde aders (6) van de elektriciteitshoofdleiding (1) voor het blootleggen van de bijbehorende elektrisch geleidende aderkernen (6);*
1.4 het verwijderen van een deel van de adermantels van twee of meer aders

(15) van een elektriciteitsaftakleiding (11) voor het blootleggen van de aderkernen (16) van deze aders (15);

In kolom 5, regels 46 – 54 staat: “.conductors may be spliced or electrically
5 connected with one another.” en “.a conductor from one branch may be connected to a conductor extending into two other branches, as illustrated at 32.” Dit wordt geïllustreerd in figuur 4. Hieruit volgt een werkwijze voor het verwijderen van een deel van de adermantel van één van de blootgelegde aders van de elektriciteitshoofdleiding en van één bijbehorende aftakleiding. In kolom 5, regels
10 51 – 54 staat vervolgens dat meerdere aftakkingen ‘32’ in één verbinding mogelijk zijn. Daarmee is ook voldaan aan de maatregelen van 1.3 en 1.4 dat het gaat om twee of meer blootgelegde aders.

*1.5 het direct bevestigen van elk van de blootgelegde aderkernen (16) van de
15 elektriciteitsaftakleiding (11) aan corresponderende blootgelegde aderkernen(6) van de elektriciteitshoofdleiding (1);*

Aftakking ‘32’ zoals getoond in figuur 4 van D5 laat een blootgelegde aderkern van de elektriciteitsaftakleiding zien die direct, dat wil zeggen zonder dat daarbij
20 tussenliggend materiaal, klemmen of clips nodig zijn, is bevestigd aan een corresponderende blootgelegde aderkern van de elektriciteitshoofdleiding. Daarbij wordt in kolom 5, regel 44, vermeld dat de aders “may be spliced”, wat volgens het octrooi een vorm van direct verbinden is, zie blz. 9, regel 7 van het octrooi. Werkwijze stap 1.5 is daarmee naar oordeel van Octrooicentrum Nederland bekend
25 uit D5.

*1.6 het aanbrengen van isolerend beschermingsmateriaal (21) door het
30 plaatselijk vormen van een massieve huls (22) rondom het geheel van de elektriciteitshoofdleiding (1) en elektriciteitsaftakleiding (11) ter plaatse van de aansluiting van de elektriciteitsaftakleiding (11) op de elektriciteitshoofdleiding (1),*

De passage van D5 van kolom 4, regels 67 – 74, openbaart het aanbrengen van isolerend beschermingsmateriaal (‘plastisol compound’) door het plaatselijk
35 vormen van een huls (‘mass 25’) rondom het geheel van de elektriciteitshoofdleiding en elektriciteitsaftakleiding ter plaatse van de ‘branch’. Uit D5, kolom 5, regels 3 – 11, volgt dat het een massieve huls betreft, omdat het beschermingsmateriaal de ruimte tussen en om de aders vult en voorts de hoofdleiding en aftakleiding afsluit. De witte ruimte binnen de kabelhoes ‘16’, ter

hoogte van 'adaptor tubes 21' waarop octrooihouderster geweest heeft, maakt naar oordeel van Octrooi Centrum Nederland niet dat in het deel waar zich beschermingsmateriaal bevindt geen massieve huls gevormd wordt. Daarbij openbaart D5 ook de mogelijkheid dat het beschermingsmateriaal wel de ruimte van leidingmantel '16' binnenstroomt, zie kolom 4, regels 35 – 37.
5 Kenmerk 1.6 is naar oordeel van Octrooi Centrum Nederland bekend uit D5.

1.6.1 waarbij het aanbrengen omvat het zodanig rondom het geheel van elektriciteitsaftakleiding (11) en elektriciteitshoofdleiding (1) aanbrengen

10 *1.6.2 en vervolgens laten uitharden*

Ten aanzien van kenmerken 1.6.1 en 1.6.2 wijst Octrooi Centrum Nederland op D5, kolom 4, regel 74 – kolom 5, regel 2, waarin beschreven wordt dat de huls ('mass 25') op eenzelfde manier aangebracht wordt als 'mass 19', dat wil zeggen met gebruik van een mal. Over de gebruikte mal voor 'mass 19' staat in kolom 2, regel 15 71 – kolom 3, regel 2, dat deze aangebracht wordt als de verbindingen van de elektriciteitsleiding gemaakt zijn, waarna volgens kolom 4, regels 33 – 35, de mal volledig gevuld wordt. Daarna volgt het uitharden, zie kolom 4, regels 41 – 44.

20 *1.6.3 van een hoeveelheid plastisch gemaakt kunststof beschermingsmateriaal (21)*

De 'plastisol compound' gebruikt in D5 wordt beschreven in kolom 3, regels 16 – 49. Daarin wordt o.a. vermeld dat een thermoplast gebruikt kan worden, zie regels 25 17 – 18. De plastisol compound wordt warm gemaakt en in vloeibare vorm in de mal gegoten, zie kolom 4, regels 22 – 35. Het betreft daarmee een plastisch gemaakt kunststof beschermingsmateriaal als bedoeld in kenmerk 1.6.3 en in het octrooi omschreven wordt op blz. 9, regels 31 – 34.

30 *1.6.4 dat elk van de blootgestelde aders (6) van de elektriciteitshoofdleiding (1) en elk van de blootgestelde aders (16) van de elektriciteitsaftakleiding (11) geheel door het kunststof beschermingsmateriaal (21) omgeven wordt.*

35 Bij de beschouwing van kenmerk 1.6 is reeds gebleken dat uit kolom 5, regels 3 – 11 volgt dat elk van de blootgestelde aders (15) van de elektriciteitshoofdleiding en elk van de blootgestelde aders (15) van de elektriciteitsaftakleiding geheel door het kunststof beschermingsmateriaal (25) wordt omgeven. Het argument van octrooihouderster, overigens ingebracht ter verdediging van het hulpverzoek, dat

5 'omgeven worden door' geïnterpreteerd moet worden als 'in contact zijn met',
levert ook geen verschil op, nu niet is in te zien hoe het beschermingsmateriaal
aanwezig kan zijn zonder contact te maken. Bovendien wordt in D5 gesteld dat de
conductors 'embedded' worden, zie kolom 5, regels 33 – 35, waarbij het
beschermsmateriaal de aders tegen onderlinge beweging vastlegt, zie kolom 5,
regels 3 – 6. Ook kenmerk 1.6.4 is daarmee bekend uit D5.

Hiermee zijn alle stappen van de werkwijze volgens conclusie 1 bekend uit D5.
Conclusie 1 is niet nieuw ten opzichte van D5.

10

5.1.2 Conclusie 1 ten opzichte van D1

Octrooicentrum Nederland constateert dat uit D1 in ieder geval niet direct en
ondubbelzinnig is op te maken dat elk van de aderkernen ('cores 2, 12' in figuren 2
en 14b van D1) een daaromheen aangebrachte isolerende adermantel omvat.

15 Conclusie 1 is derhalve nieuw ten opzichte van D1. Nu conclusie 1 niet nieuw is
gebleken ten opzichte van D5, behoeven de overige maatregelen van conclusie 1
geen verdere bespreking ten opzichte van D1.

5.1.3 Overige bezwaren tegen conclusie 1

20 De bezwaren die verzoekster heeft aangevoerd tegen de inventiviteit van
conclusie 1 behoeven eveneens geen verdere bespreking, nu conclusie 1 niet
nieuw is bevonden ten opzichte van D5.

5.2 Conclusies 2 t/m 34 van het octrooi

25

5.2.1 Conclusies 2 en 3

Uit figuur 4 van D5 en kolom 5, regels 3 – 11 van D5, begrijpt de vakman dat de
aders over de gehele blootgestelde lengte van de aderkern omgeven worden door
kunststof beschermingsmateriaal. Conclusie 2 is niet nieuw ten opzichte van D5.

30

Uit figuur 4 en voornoemde passage volgt ook dat het uiteinde van de adermantel
omgeven wordt door kunststof beschermingsmateriaal, waarmee ook conclusie 3
niet nieuw is.

5.2.2 Conclusie 4

35 Figuur 4 van D5 illustreert voorts dat de uiteinden van de leidingmantel ('16')
omgeven zijn door kunststof beschermingsmateriaal. Voorts volgt dit uit de
beschrijving van D5, zie kolom 3, regels 22 – 23. Octrooihoudster heeft
aangevoerd dat waar 'adaptor tubes 21' aanwezig zijn, er geen sprake is van een

leidingmantel, aangezien er daar geen centrale kern is. Octrooiencentrum Nederland volgt dit argument niet, nu geen van de leidingen volgens D5 voorzien is van een centrale kern en in D5 juist beoogd wordt om de holle ruimtes in de leidingen af te sluiten, zie kolom 1, regels 40 – 45, waaruit volgt dat 'tubing 16' een mantel vormt om een leiding. Ook als onder 'omgeven' begrepen zou moeten worden dat beschermingsmateriaal aan de binnenzijde van het uiteinde van de leidingmantel aanwezig is, is deze maatregel bekend uit D5. Zoals bij kenmerk 1.6 reeds besproken, is uit D5 immers ook de mogelijkheid bekend dat deze ruimte wel gevuld wordt, zie kolom 4, regels 35 – 41. Conclusie 4 is daarmee niet nieuw ten opzichte van D5.

5.2.3 Conclusie 5

Dat het kunststof beschermingsmateriaal de blootgestelde kernen en/of de uiteinden van de adermantels geheel en nauwsluitend omgeeft, is bekend uit D5, omdat het beschermingsmateriaal een massieve huls vormt, zoals voorgaand besproken bij kenmerk 1.6. Dat ook de uiteinden van de leidingmantel volgens D5 geheel en nauwsluitend omgeven worden, blijkt reeds uit voorgaande beschouwing van conclusie 4 en wordt verder benadrukt in D5 doordat in kolom 3, regels 13 – 18 besproken wordt hoe een goede verbinding te maken tussen leidingmantel en beschermingsmateriaal. Conclusie 5 is niet nieuw ten opzichte van D5.

5.2.4 Conclusie 6

Conclusie 6 betreft een gietvorm van vloeibaar kunststof beschermingsmateriaal. Verzoekster heeft hierover een opmerking gemaakt naar aanleiding van het hulpverzoek, waarin octrooihoudster het woord 'van' vervangen heeft door 'met'. Octrooiencentrum Nederland is van oordeel dat voor de gemiddelde vakman evident is dat de gietvorm niet gemaakt is van vloeibaar kunststof beschermingsmateriaal, maar bedoeld is voor het ontvangen van vloeibaar kunststof beschermingsmateriaal. In de beschrijving wordt dit aangegeven door het woord 'met', zie blz. 3, regel 34 van het octrooi. De vakman zal conclusie 6 dan ook zonder moeite op deze wijze begrijpen. Het aanbrengen van de leidingen in een gietvorm als bedoeld in conclusie 6 is bekend uit D5, zie kolom 2, regel 70 – kolom 3, regel 3 en kolom 4, regels 22 – 27. Het met vloeibaar kunststof beschermingsmateriaal opvullen van de ruimtes tussen de aders van de elektriciteitshoofdleiding en de elektriciteitsaftakleiding en het laten uitharden van het vloeibare kunststof beschermingsmateriaal wordt beschreven in D5, kolom 4, regels 33 – 46. Conclusie 6 is daarmee niet nieuw ten opzichte van D5.

5.2.5 Conclusie 7

De werkwijze beschreven in D5, kolom 4, regels 22 – 46, leidt er tevens toe dat de aders van de elektriciteitshoofdleiding en de aders van de aftakleiding ter plaatse van hun onderlinge aansluiting in hoofdzaak vochtdicht van de buitenlucht worden afgeschermd, zie kolom 5, regels 3 – 11. Conclusie 7 is ook niet nieuw.

5.2.6 Conclusie 8

Zoals bij de bespreking van kenmerk 1.6 reeds is gebleken, volgt uit D5, kolom 5, regels 3 – 8 en figuur 4, aftakking '32', dat het aanbrengen van het kunststof beschermingsmateriaal over de blootgestelde aders ter plaatse van het verwijderde deel van de leidingmantel van de elektriciteitshoofdleiding gebeurt. Voorts blijkt uit figuur 4 dat beschermingsmateriaal wordt aangebracht aan weerszijden van het verwijderde deel van de leidingmantel van de elektriciteitshoofdleiding over beide uiteinden van het overblijvende deel van de leidingmantel, zoals hiervoor besproken bij conclusie 4. Conclusie 8 is ook niet nieuw ten opzichte van D5.

5.2.7 Conclusie 9

Conclusie 9 betreft het aan elkaar bevestigen van de aderkernen door middel van ultrasoon lassen. Ultrasoon lassen is niet bekend uit D5 en conclusie 9 is daarmee nieuw ten opzichte van D5.

Verzoekster heeft tegen conclusie 9 ook inventiviteitsbezwaren gemaakt gebaseerd op D6 en D7. Daarbij heeft verzoekster documenten D1 – D4 van het nieuwheidsonderzoek in de procedure gebracht, waarbij alleen D1 besproken wordt in de schriftelijke opinie. D1 openbaart wel de maatregel ultrasoon lassen. Daarom wordt voor D1, D6 en D7 nagegaan of ze mogelijk een meer nabijgelegen stand van de techniek kunnen zijn dan D5.

D1 openbaart ultrasoon lassen, zie alinea [0020], maar zoals in voorgaande reeds besproken, heeft D1 geen betrekking op meeraderige leidingen met individuele isolatie en is daarmee ook verder af gelegen dan D5.

Ook D6 openbaart ultrasoon lassen, zie onder andere paragrafen [0014] en [0018], maar heeft geen betrekking op een meeraderige hoofdleiding en een meeraderige aftakleiding en voorts ontbreekt een gezamenlijke leidingmantel, zoals verzoekster ook heeft erkend. D6 is daarmee verder af gelegen stand van de techniek dan D5. Ten aanzien van D7 constateert Octrooi Centrum Nederland dat daaruit ultrasoon lassen niet bekend is, en voorts geen leidingmantel aanwezig is om de

hoofdleiding en de aftakleiding, zoals verzoekster ook heeft erkend. D7 ligt eveneens verder af dan D5.

Daarbij heeft D5 evenals het octrooi uitdrukkelijk als doelstelling om kwalitatief goede elektriciteitsleidingen met aftakkingen te realiseren, die het binnen treden van vocht tegengaan en weinig ruimte innemen, zie kolom 1, regels 46 – 51, en voorts eenvoudig te realiseren zijn, zie kolom 1, regels 27 – 30. Documenten D1, D6 en D7 benoemen wel één of meer van deze doelstellingen, maar niet allemaal. Voor conclusie 9 wordt derhalve uitgegaan van D5 als meest nabij gelegen stand van de techniek.

10

Hiervoor is besproken dat ultrasoon lassen niet bekend is uit D5, maar wel uit de documenten D1 en D6. Bij zowel D1 als bij D6 wordt ultrasoon lassen in één adem genoemd met andere verbindingstechnieken, in D1: “..resistance welding, soldering or the like..” en in D6: “..ultrasonic bonding (ultrasonic welding) or resistance welding..”. Verzoekster heeft daarnaast nog gewezen op D9, waarin een vergelijking gemaakt wordt tussen een ultrasone lastechniek (‘sonobond’) en ‘resistance welding and crimp & solder methods’. Voorts heeft verzoekster nog gewezen op een tweetal youtube filmpjes, waarin het ultrasoon lassen van aftakkingen van elektriciteitsleidingen getoond en vergeleken wordt met andere verbindingstechnieken. Octrooicentrum Nederland is het eens met verzoekster dat voor de gemiddelde vakman ultrasoon lassen een algemeen bekende en breed toegepaste techniek is voor het verbinden van elektrische bedrading.

15

20

Ultrasoon lassen wordt in het octrooi besproken op bladzijde 9, regels 1 – 6.

25

Tegelijk worden in het octrooi ook andere mogelijkheden benoemd als ‘splicen’ en solderen, zie blz. 9, regels 6 – 8. In D5 wordt splicen ook benoemd als voorbeeld van een techniek om bedrading te verbinden. Ultrasoon lassen was ten tijde van D5, ingediend in 1956, nog niet bekend. Echter, op de indieningsdatum van onderhavig octrooi is ultrasoon lassen, naast splicen en solderen, wel een algemeen toegepaste techniek voor het aan elkaar verbinden van elektrische bedrading, inclusief aftakkingen. De vakman die uitgaande van D5, op de indieningsdatum van het octrooi een betrouwbare verbinding wil realiseren zal naar oordeel van Octrooicentrum Nederland op basis van zijn vakkennis routinematig ultrasoon lassen verkiezen als alternatief voor solderen of splicen.

30

35

De in het octrooi benoemde voordelen van ultrasoon lassen, te weten dat het een hoge kwaliteit verbinding oplevert die door een relatief groot contactoppervlak grote trekkrachten kan weerstaan, zijn bij de vakman bekend en kunnen conclusie 9 geen inventiviteit verschaffen. Octrooihoudster heeft nog aangevoerd dat

ultrasoon lassen een verbinding oplevert die minder ruimte inneemt en regelmatig van vorm is, waardoor het beschermingsmateriaal beter kan aansluiten op de las. Ook deze mogelijke voordelen van ultrasoon lassen zijn de vakman bekend en maken de keuze voor ultrasoon lassen bij D5 nog niet inventief.

- 5 Conclusie 9 is derhalve niet inventief in het licht van D5 en de kennis van de vakman.

5.2.8 Conclusie 10

- 10 Het aan elkaar bevestigen van aderkernen met een minimaal contactoppervlak van ten minste $0,6 \text{ mm}^2$ is niet bekend uit D5. Het is voor de gemiddelde vakman echter duidelijk dat een minimaal contactoppervlak benodigd is om zorg te dragen voor voldoende spanning op de aftakleiding. Daarbij volgt uit het octrooi geen bijzonder effect van de afmeting van ten minste $0,6 \text{ mm}^2$ zodat de gemiddelde vakman routinematig, met gangbare in de handel verkrijgbare elektrische
- 15 leidingen, tot deze maatregel zal komen. Conclusie 10 is derhalve niet inventief. Ook van de voorkeursafmetingen volgens conclusie 10, ten minste 2 mm^2 of ten minste 4 mm^2 wordt in het octrooi niet toegelicht waarom deze contactoppervlakken een bijzonder technisch effect teweegbrengen. Op de enige plaats in de beschrijving in het octrooi waar afmetingen gegeven worden van een
- 20 contactoppervlak, zie blz. 9, regels 1 – 6, wordt vermeld dat een relatief groot contactoppervlak bestand is tegen relatief grote op de leidingen uitgeoefende trekkrachten. De gemiddelde vakman die een verbinding maakt als bedoeld in D5, zal zonder inventieve arbeid het contactoppervlak vergroten als mocht blijken dat de verbinding beter bestand moet zijn tegen op de leiding uitgeoefende krachten.
- 25 De vakman zal daarbij ook uitkomen op verbindingen met een oppervlakte groter dan 2 mm^2 of groter dan 4 mm^2 . Octrooihoudster heeft bepleit dat de contactoppervlakken ingegeven zijn door de wens tot het verkrijgen van een betere verbinding voor verschillende voltages, waarbij het grote contactoppervlak nodig is tijdens het fabricageproces om te
- 30 voorkomen dat de aderkernen van elkaar los raken. Naar oordeel van Octrooicentrum Nederland geeft het octrooischrift geen aanwijzingen voor dit effect. Voorts geldt ook voor dit argument dat daarmee nog niet duidelijk is waarom 2 mm^2 , dan wel 4 mm^2 een bijzondere grens op zou leveren. Ten slotte zou de vakman ook bij losraken tijdens het fabricageproces, zonder inventieve arbeid
- 35 komen tot versteviging door vergroting van het contactoppervlak. De voorkeursafmetingen kunnen conclusie 10 derhalve ook geen inventiviteit verschaffen.

5.2.9 Conclusies 11 en 12

De kenmerkende maatregel van conclusie 11 is het blootleggen van adermantels in in lengterichting versprongen gebieden. Uit het gegeven dat in figuur 4 van D5 slechts één verbinding getoond wordt, volgt naar oordeel van Octrooicentrum

5 Nederland nog niet dat de andere verbindingen daarmee in lengterichting versprongen zijn, zoals verzoekster ten onrechte heeft aangevoerd. Conclusie 11 is derhalve nieuw ten opzichte van D5. Ook de kenmerkende maatregel van conclusie 12, dat de gebieden van conclusie 11 zijn gepositioneerd om elkaar niet te overlappen, is daarmee niet bekend uit D5 en conclusie 12 is eveneens nieuw.

10

Het effect van de maatregelen van conclusie 12 is dat de blootgelegde aderkernen elkaar niet kunnen raken en er zodoende geen kortsluiting kan ontstaan, zie het octrooi, bladzijde 8, regels 11 – 15. Het probleem dat de vakman uitgaande van D5 zal trachten op te lossen is daarmee hoe de kans op kortsluiting te verkleinen bij

15

het realiseren van meerder aftakkingen '32'. Octrooicentrum Nederland is van oordeel dat de maatregelen van conclusies 11 en 12 bekend zijn binnen het vakgebied van bedrading voor verlichting door het Stolze SLS-H product. Verzoekster heeft dit product beschreven als weergave van de vakkennis van de gemiddelde vakman op het gebied van assimilatieverlichting, welke weergave door octrooihoudster niet is bestreden.

20

Octrooicentrum Nederland is van oordeel dat de vakman zal begrijpen dat de versprongen verbinding van de Stolze SLS-H de kans op kortsluiting door het elkaar raken van de blootgelegde aderkernen zal verlagen en deze kennis zal toepassen als volgens D5 meerdere vertakkingen '32' aangebracht worden.

25

Octrooicentrum Nederland is derhalve van oordeel dat conclusies 11 en 12 niet inventief zijn in het licht van D5 in combinatie met het bekende Stolze SLS-H product.

Octrooihoudster heeft aangaande het Stolze SLS-H product aangevoerd dat de daarop gebaseerde bezwaren van verzoekster niet consistent of onvoldoende gemotiveerd zijn en daarom verworpen dienen te worden. Inderdaad heeft verzoekster geen expliciet inventiviteitsbezwaar uitgewerkt gebaseerd op de combinatie tussen D5 en het Stolze SLS-H product, maar alleen een inventiviteitsbezwaar op basis van de combinatie tussen D6 en het Stolze SLS-H product. Verzoekster baseerde echter wel een nieuwheidsbezwaar tegen

30

conclusies 11 en 12 op D5 en is uitvoerig ingegaan op de vakkennis zoals volgt uit het Stolze SLS-H product. Daarbij heeft verzoekster voor andere conclusies D5 wel in verband gebracht met het Stolze SLS-H product. Octrooicentrum Nederland verwierpt derhalve de stelling van octrooihoudster, te meer daar octrooihoudster het Stolze SLS-H product zelf ook besproken heeft als uitgangspunt.

35

Conclusies 11 en 12 zijn derhalve niet inventief in het licht van de combinatie van D5 met het Stolze SLS-H product.

5 **5.2.10 Conclusie 13**

D5 openbaart de kenmerkende maatregel volgens conclusie 13 van het tussen naburige gebieden van blootgelegde aders van de elektriciteitshoofdleiding aanbrengen van isolerende afstandhouders, zie kolom 5, regels 51 – 54, "...to tape or otherwise somewhat insulate the connection...", welke passage betrekking heeft op de uitvoering met meerdere aftakkingen '32' aangebracht 'at a single joint'. De tape of isolatie vormt naar oordeel van Octrooicentrum Nederland een isolerende afstandhouder. Conclusie 13 is niet nieuw ten opzichte van D5.

5.2.11 Conclusie 14

Figuur 1 van document D5 toont een elektriciteitsaftakleiding aangebracht op een elektriciteitshoofdleiding, bij aftakking '25'. Op een andere positie in lengterichting van de hoofdleiding is een verdere aftakking '26' getoond. Aftakking '26' zoals getoond in figuur 1 betreft een splitsing in twee leidingen, maar de doorsnede volgens figuur 2 toont dat de leidingen niet noodzakelijk gelijkwaardig hoeven te zijn, gezien het verschil in aantal aders tussen de ene en de andere leiding. Een van de leidingen kan daarmee als hoofdleiding worden aangemerkt. Hoe de aansluitingen tot stand komen aan de binnenzijde van aftakking '26' wordt niet getoond, maar het is voor de vakman vanzelfsprekend dat dezelfde technieken als voor de aftakking van figuur 4 kunnen worden toegepast. Conclusie 14 is daarmee niet nieuw ten opzichte van D5.

5.2.12 Conclusies 15 en 16

Volgens kolom 3, regels 17 – 18 van D5 wordt voor het kunststof beschermingsmateriaal een thermoplastisch materiaal gebruikt. Een thermoplast wordt inherent plastisch bij blootstelling aan warmte ('thermoplastic materials'; kolom 3, regels 16 – 18) hetgeen ook gebeurt volgens D5, zie kolom 4, regels 22 – 46. Conclusie 15 is niet nieuw ten opzichte van D5.

De beschrijving van het aanbrengen van het beschermingsmateriaal volgens D5, kolom 4, regels 22 – 46, leert voorts dat het beschermingsmateriaal door verwarming vloeibaar wordt gemaakt, zodat het gegoten kan worden, "...plastisol is injected or poured into the mold." Ook conclusie 16 is niet nieuw ten opzichte van D5.

5.2.13 Conclusie 17

Nu conclusie 1 niet nieuw is gebleken ten opzichte van D5, is ook een elektrische bekabeling volgens conclusie 17 niet nieuw.

5 5.2.14 Conclusies 18 t/m 33

Octrooicentrum Nederland is met verzoekster van oordeel dat alle kenmerkende maatregelen van de inrichtingen volgens conclusies 18 t/m 33 overeen komen met maatregelen volgens conclusies 1 t/m 16, hetgeen door octrooihouder niet bestreden is. Nu conclusies 1 t/m 16 in het voorgaande niet nieuw of niet inventief
10 bevonden zijn, zijn conclusies 18 t/m 33 *mutatis mutandis* eveneens niet nieuw of niet inventief.

Conclusie 18 omvat alle maatregelen van conclusie 1, met uitzondering van de massieve huls (kenmerk 1.6), welke maatregel in conclusie 19 is terug te vinden. Conclusie 18 en 19 zijn daarom niet nieuw om dezelfde reden dat conclusie 1 niet
15 nieuw is ten opzichte van D5.

De kenmerkende maatregelen van conclusies 20 t/m 23 komen overeen met die van conclusies 2 t/m 5. Deze conclusies zijn niet nieuw ten opzichte van D5.

De maatregelen van conclusie 24 komen overeen met die van conclusie 8.

Conclusie 8 is ook niet nieuw.

20 Conclusie 25 betreft ultrasoon lassen en is evenals conclusie 9 niet inventief ten opzichte van D5 en de kennis van de gemiddelde vakman.

Conclusie 26 is evenals conclusie 10 niet nieuw. Conclusies 27 en 28 worden niet inventief geoordeeld in het licht van D5 en het Stolze SLS-H product, op gelijke wijze als conclusies 11 en 12.

25 De kenmerkende maatregelen van conclusies 29 t/m 32 komen overeen met die van conclusies 13 t/m 16. Deze conclusies zijn niet nieuw ten opzichte van D5.

De kenmerkende maatregel van conclusie 33 komen overeen met die van de niet nieuw bevonden conclusie 6, waarbij conclusie 33 echter afhankelijk is van conclusie 31 of 32. Nu deze conclusies eveneens niet nieuw zijn ten opzichte van

30 D5 is conclusie 33 dat ook niet.

5.2.15 Conclusie 34

Conclusie 34 heeft betrekking op een verlichtingssysteem omvattende één of meer inrichtingen volgens een van de conclusies 18 t/m 33, waarbij de één of meer
35 elektriciteitsaftakelingen verbonden zijn met een of meer lichtarmaturen. In D5 wordt als toepassing van de inrichting volgens D5 het gebruik voor een verlichtingssysteem ('lighting circuits') genoemd, zie kolom 2, regel 8. Nu conclusie 18 niet nieuw bevonden is, is conclusie 34 dat ook niet.

De voorkeursuitvoering volgens conclusie 34, een assimilatieverlichtingssysteem voor een kas, is uit D5 niet bekend. Octrooi­houdster heeft aangevoerd dat juist in deze toepassing de eisen aan compactheid en bestandheid tegen vocht hoog zijn en het gaat om grote aantallen aansluitingen.

5

Met die eisen in gedachten is Octrooi­centrum Nederland van oordeel dat de gemiddelde vakman dan zal uitgaan van elektriciteitsleidingen die bedoeld zijn voor toepassing in een kas, zoals het Stolze SLS-H product. Vervolgens zal de gemiddelde vakman dan echter op zoek gaan naar verbeteringen op het gebied van aftakkingen, de literatuur over het maken van aftakkingen raadplegen en daarbij naast D1 (genoemd in het octrooi), ook D5 betrekken. Toepassing van het bekende uit D5 in een kas levert voor de gemiddelde vakman geen belemmeringen, juist niet omdat D5 ook ziet op het vochtdicht maken van aansluitingen. Ook het uitbreiden van het aantal aftakkingen levert de gemiddelde vakman geen problemen op. De voorkeursuitvoering van assimilatieverlichting in een kas, kan conclusie 34 dan ook geen inventiviteit verschaffen.

10

15

6. Hulpverzoek

6.1 Conclusie 1

Conclusie 1 van het hulpverzoek is een samenvoeging van conclusies 1 t/m 5 en 9 van het octrooi. Elk van de conclusies 1 t/m 5 van het octrooi is niet nieuw gebleken ten opzichte van D5 en conclusie 9 niet inventief in het licht van D5 en de kennis van de gemiddelde vakman. Conclusie 1 van het hulpverzoek is derhalve eveneens niet inventief in het licht van D5 in combinatie met de kennis van de gemiddelde vakman. De argumentatie van verzoekster gebaseerd op een combinatie van het Stolze SLS-H product met het 'Ring terminal' product kan onbesproken blijven.

20

25

6.2 Conclusie 2

Conclusie 2 van het hulpverzoek is gebaseerd op conclusie 6 van het octrooi, waarbij octrooi­houdster een verduidelijking heeft voorgesteld, door het veranderen van "...een gietvorm van vloeibaar kunststof..." in "...een gietvorm met vloeibaar kunststof...". Verzoekster stelt dat deze verduidelijking niet gedekt wordt door de ingediende aanvraag. Zoals voorafgaand reeds besproken, is het de vakman op grond van zijn vakkennis duidelijk dat niet bedoeld kan zijn dat de gietvorm gemaakt is van vloeibaar kunststof. Octrooi­centrum Nederland verwerpt daarmee het bezwaar van verzoekster.

30

35

Aangezien conclusie 6 van het octrooi niet nieuw is gebleken ten opzichte van D5, is Octrooicentrum Nederland van oordeel dat conclusie 2 van het hulpverzoek niet inventief is ten opzichte van D5.

5 **6.3 Conclusies 3 en 4**

Conclusies 3 en 4 van het hulpverzoek komen overeen met conclusies 7 en 8 van het octrooi, welke niet nieuw bevonden zijn. Deze conclusies zijn ook niet inventief ten opzichte van D5.

10 **6.4 Conclusie 5**

Conclusie 5 komt overeen met conclusie 10 van het octrooi, welke niet inventief is bevonden. De inperking van conclusie 1 van het hulpverzoek met o.a. ultrasoon lassen, maakt niet dat de afmeting van ten minste 0,6 mm² iets bijzonders oplevert, zodat ook conclusie 5 niet inventief is.

15 **6.5 Conclusies 6 en 7**

De kenmerkende maatregelen van conclusies 6 en 7 van het hulpverzoek komen overeen met die van conclusies 11 en 12 van het octrooi, welke conclusies niet inventief geoordeeld werden in het licht van D5 en het Stolze SLS-H product. Nu voor conclusie 1 van het hulpverzoek vanuit D5 reeds een combinatie gemaakt is met de kennis van de vakman, dient onderzocht te worden of voor conclusies 6 en 7 een verdere combinatie nog gemaakt kan worden met het bekende uit het Stolze SLS-H product.

20 De kenmerkende maatregel van het ultrasoon lassen heeft als doelstelling de individuele aders stevig en duurzaam aan elkaar te verbinden. Het onderling
25 versprongen zijn van blootgelegde gedeeltes van de aders is bedoeld om er voor te zorgen dat de bij de verbinding betrokken delen elkaar in beginsel niet kunnen raken. In beide gevallen betreft het maatregelen bedoeld om de verbinding te verbeteren. Octrooicentrum Nederland is van oordeel dat er geen sprake is van een functionele wisselwerking tussen de beide maatregelen, noch van een
30 bijzonder of verrassend effect van het toepassen van beide maatregelen. De gemiddelde vakman verkrijgt de voordelen die hij mag verwachten van het toepassen van de individuele kenmerken. Voorts is ook niet gebleken dat de vakman bij toepassing van ultrasoon lassen, op een of andere manier obstakels zou moeten overwinnen om daarbij niet ook de adermantels in in lengterichting
35 versprongen gebieden bloot te kunnen leggen. Octrooicentrum Nederland is derhalve van oordeel dat de gemiddelde vakman ook in geval van het hulpverzoek de combinatie tussen D5 en het Stolze SLS-H product zou maken. Conclusies 6 en 7 van het hulpverzoek zijn derhalve eveneens niet inventief in het licht van D5 in

combinatie met Stolze SLS-H en de kennis van de vakman.

6.6 Conclusies 8 t/m 12

Conclusies 8 t/m 12 van het hulpverzoek komen overeen met conclusies 13 t/m 17 van het octrooi, welke conclusies niet nieuw bevonden zijn ten opzichte van D5.

5 Deze conclusies zijn daarmee eveneens niet inventief.

6.7 Conclusies 13 t/m 23

Conclusies 13 t/m 23 van het hulpverzoek betreffen inrichtingen met overeenkomende kenmerken aan de werkwijzen volgens conclusies 1 t/m 11 van het hulpverzoek. Het oordeel met betrekking tot die conclusies geldt *mutatis*

10 *mutandis* ook voor conclusies 13 t/m 23 waarmee ook deze conclusies niet inventief zijn.

6.8 Conclusie 24

Conclusie 24 van het hulpverzoek is gelijk aan conclusie 34 van het octrooi en derhalve eveneens niet inventief ten opzichte van D5, nu conclusies 13 t/m 23 niet

15 inventief bevonden zijn.

7. Het advies van Octrooicentrum Nederland

Het advies van Octrooicentrum Nederland luidt op grond van het vorenstaande dat:

- 20 – Conclusies 1 t/m 8, 10, 13 t/m 24, 26 en 29 t/m 34 vernietigbaar zijn wegens gebrek aan nieuwheid;
- Conclusies 9, 11, 12, 25, 27 en 28 vernietigbaar zijn wegens gebrek aan inventiviteit;
- De conclusies van het hulpverzoek niet inventief zijn.

25

Aldus gedaan op 14 september 2022 te Den Haag door J.W. Meewisse, M. van der Vlugt en S. el Bouazzaoui.

30

mr.dr.ir. J.W. Meewisse, voorzitter

ir. M.F. Hoedemaker, secretaris